

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że wskutek odmowy obliczenia i dokonania płatności środków własnych nieopobranych z tytułu zwolnienia z należności celnych przywozu sprzętu wojskowego w okresie od 1 stycznia 1998 r. do 31 grudnia 2002 r., oraz wskutek odmowy zapłaty odsetek za zwłokę związanych z nieudostępnieniem środków własnych Komisji, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2, 9, 10 i 11 rozporządzenia nr 1552/89 ⁽¹⁾ lub rozporządzenia nr 1150/2000 ⁽²⁾.
- 2) obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Republika Federalna Niemiec przyznała zwolnienie z należności celnych dla przywozu towarów wojskowych od dnia 1 stycznia 1998 r. i wskutek tego nie odprowadzała żadnych środków własnych z należności celnych. Mimo skierowanego do niej wezwania pozwana nie obliczyła nieodprowadzonej wskutek tego zwolnienia kwoty środków własnych i nie udostępniła jej Komisji w terminie. Ponadto pozwana odmówiła przekazania szczegółowych informacji dotyczących faktycznych przywozów i niezbędnych do obliczenia odsetek za zwłokę, jak również zapłaty odsetek za zwłokę.

To zwolnienie z należności celnych stanowi naruszenie art. 26 Traktatu WE oraz art. 20 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, które nie może być usprawiedliwione przez powołanie się na art. 296 WE. Artykuł 296 WE, jako wyjątek od ogólnej zasady pobierania należności celnych, musi być interpretowany ściśle i odpowiednio do tej ścisłej wykładni Państwo Członkowskie, które ma zamiar powołać się na ten przepis, musi wykazać istnienie wszystkich warunków dla jego zastosowania.

W niniejszym przypadku oznacza to, że władze niemieckie są zobowiązane do wykazania, w jakim zakresie pobieranie należności celnych zagraża istotnym interesom bezpieczeństwa Republiki Federalnej Niemiec. Państwo Członkowskie powinno także wykazać, że w szczególnych warunkach zachodzi konkretne zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa. Jednakże władze niemieckie nie dostarczyły żadnych konkretnych wskazań ani punktów odniesienia, jak i dlatego przy pobieraniu określonych należności celnych została naruszona zdolność do obrony. Inne Państwa Członkowskie pobierają należności celne od takich przywozów nie zarzucając naruszenia ich bezpieczeństwa narodowego. W odniesieniu do tych Państw Członkowskich uznanie tego zwolnienia byłoby niesłuszne i nieodpowiedzialne, ponieważ musiałyby one ponieść konsekwencje finansowe.

Podnoszone przez władze niemieckie uwzględnienie tajemnicy wojskowej również nie mogłoby uzasadniać takiego naruszenia prawa wspólnotowego, ponieważ przestrzeganie poufności danych sensytywnych przez instytucje wspólnotowe jest jedynie kwestią procesową, która nie może zwolnić pozwanej od jej materialnego zobowiązania do odprowadzenia do Wspólnoty odpowiednich środków własnych.

Fakt, że rozporządzenie Rady nr 150/2003 umożliwia zawieszenie należności przywózowych od określonych towarów pod pewnymi warunkami po jego wejściu w życie w dniu 1 stycznia 2003 r., nie daje żadnej podstawy prawnej dla wcześniejszego naruszenia wspólnotowego prawa celnego: mianowicie przed wejściem w życie tego rozporządzenia nie miało miejsca żadne zawieszenie wspólnotowej taryfy celnej, zatem cła musiały być pobierane do dnia 31 grudnia 2002 r., a odpowiednie środki własne odprowadzane do Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 130, str. 1.

Wykreślenie sprawy C-333/02 ⁽¹⁾

(2005/C 296/34)

(Język postępowania: włoski)

Postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2005 r. prezes Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy C-333/02 Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 9.11.2002

Wykreślenie sprawy C-101/03 ⁽¹⁾

(2005/C 296/35)

(Język postępowania: włoski)

Postanowieniem z dnia 24 czerwca 2005 r. Prezes Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy C-101/03 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano, Sezione Prima Penale): postępowanie karne przeciwko Alfonsowi Galeazzo, Marco Banattiemu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 101 z 26.04.2003